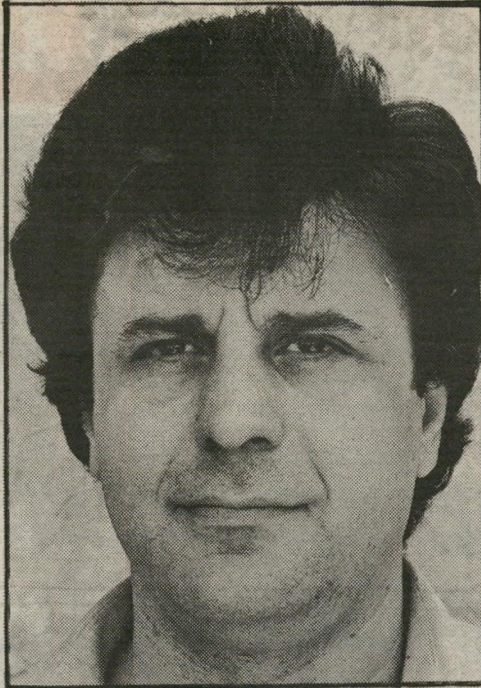

ציון צמיר, העולם הזה

אלי דסה, העולם הזה

אלי דסה, העולם הזה

איתן אטינגר:
"יש 150 אלף כלבים במדינה. שלישי גזעיים!"

בעלי-הכלבים ברחבי הארץ עסוקים השבוע. רחיצה טובה, חפיפת השיער, תיספורת מה ושם, ומילה טובה לעיצוב האישי, כמו שאומרים ב"גשש". כל הכלבים היפים של מדינת-ישראל ובעליהם יתייצבו להם בשבת לתחרות הכלבים הבינלאומית, שתיערך בגני התערוכה.

כח. שאלתי את איתן אטינגר, יו"ר ההתאחדות לכלבנות, מה זאת תחרות בינלאומית. האם יבואו כלבים מכל העולם להשתתף בה?

קודם כל יבואו 10 שופטים בינלאומיים לשפוט בתחרות. מלבד זאת, התואר שיינתן למנצח הוא תואר של אלוף בינלאומי, וחץ מזה יבואו גם כמה כלבים מחו"ל.

- **זו רק תחרות של יופי?**
לא של יופי. של צורה. כלומר עד כמה הכלב קרוב לתקן של הגזע שלו. גובה, מיכנה, אופי וכו'.
- **מה קורה בתחרות כזאת שנקראת בינלאומית?**
האם מלבד בחירת הכלב היפה, יש גם התקשרויות שונות או חילופי מידע?

תחרויות

- **יש לנו כבר מה ללמד מומחי-כלבים בעולם?**
תפלאי. הפינצ'רים שלנו זכו באליפות העולם בקופנהאגן במקום ראשון, ואלה פינצ'רים כחול-לבן ממש. מעניין אותם לדעת מה קורה אצלנו, איך אנחנו מגדלים, מאלפים. יש שיחות בעניין גנטיקה, אנטומיה ופיסיולוגיה של כלבים.
- **למה תחרות כזאת, שהיא גם תערוכה לכל חובבי-הכלבים בישראל, פתוחה רק יום אחד?**
כסף. הכל כסף, ולנו אין כסף. כשיהיה, נתכנן יותר.
- **כמה בעלי-כלבים יש בארץ?**
לפי החיסונים, יש כ-150 אלף כלבים בישראל, וכשליש מהם כלבים גזעיים.
- **וזו הרבה למדינה כמו ישראל?**
זה מתחיל להיות די מרשים. (דניאלה שמי)

גיל:
"זה ממש עירער לי את הביטחון!"

העיתונים מלאים בסיפורים על מעללי חברות-הרג ביניה. מישפטים ארוכים מתנהלים היום בעניין זה, וה"כל נראה מרוחק, כאילו "לי זה לא יקרה". עד שמקיש נציג חברת-גבייה על דלתך.

חוויה כזאת עברה על גיל. ביקשתי ממנה לספר על המיקרה.
 בשעה 8 בערב, ביום השלישי, היה פתאום צילצול בדלת. פתחתי את הדלת, מבלי לזרז את זהות המצלצל, והנה עומד לפניי גבר ממוצע-קומה, שמן, קרח, שרירי ומזרח-אימה. בקיר צור, לא טיפוס שנעים להיתקל בו. הוא החזיק את הדלת וקרא לי מול, שמה של שכנתי.

אמרתי לו שהוא טעה בכתובת, והפניתי אותו לדירה שלה, אבל הוא התעקש שאני זאת היא.

- **למה דווקא את?**
היא כנראה יודעת שמהפשים אחריה, ויכול להיות שהיא ירדה למחתרת. הוא אמר לי: "אל תשקרי עלי, כי בקומה השנייה לא גר אף אחד." ואז הוא התחיל בסדרת-אימים. את לא מכירה אותי, אני עכשיו רגוע. חכי שאני אתעצבן. אני אפרק לך את הבית. אפרק אותך. אמא שלך לא תכיר אותך, ועוד סידרה ארוכה של קללות ואיומים. ואני, כל אותו הזמן, חוזרת על הטענה שאני לא היא. לא חשבת בשיקול-ידעת, כי יכולתי להציג לך מסימכים שיכולים להעיד על זהותי. התי הלתי לבכות, אבל גם זה לא השפיע עליי. הוא חזר וטען שאני חייבת כסף.

מיסחר

- **הוא אמר מיהו? מאיפה נשלח?**
הוא לא הודה. לא אמר מיהו, ומאין בא. לא נקב בשם חברת-הגבייה שהוא נציגה. ממה שהצלחתי להבין מדובר בצ'ק ללא כיסוי.
- **באיזה שהוא שלב יצאתי וצילצלתי בדלת של השכנים. השכנה זיהתה אותי לפי בקשתי, ואז הסתבר שהוא חיפש את הבחורה גם אצלם. היא התחילה לצעוק עליי, אני אמרתי שאני הולכת להתקשר למיטרה ואז הוא ברח. השכן ניסה לדרוף אחריי, אבל הוא נעלם.**
איך הרגשת?
- **זאת הייתה חוויה טראומטית. אני פוחדת לעלות בחדר-הר"מ רגוע. פוחדת לפתוח את הדלת. אני מפחדת להיות לבד, ולא נרדמת בלילה. עד היום חייתי ללא חשש. מהיום, כל אחד שדופק על דלתי וזכה בחקירה צולבת. זה ממש עירער לי את הביטחון. אני מתכוונת לעבור מפה.** (אורית ורובבך)

תומאס קוויאשוילי:
"אז מה קרה? אז אין לי אוטו. לא נורא..."

רוב בעלי-החנויות בארץ מחכים לתקופת החגים בכיליון-עיניים. יש מי שעושים מכה כזאת לפני החג, שכמעט לא איכפת להם לא להרוויח בין החגים. ומכ"לם, כמובן חוגגות חנויות-המוזון.
 אלא שלא כל חנויות המוזון. אצל בעלי-המכולת – אלה שנשארו מהמוסד הוותיק הזה – דממה לפני החג. נכנסתי לחנות-המכולת של תומאס קוויאשוילי ומצאתי אותו מפהק.
 מה העניינים, שאלתי.

יהיה טוב אחרי החגים. עכשיו כל הלוקחות הקבועים עוד בים אותי והולכים לרשתות-השיווק. אחרי החגים הם יחזרו.

- **ואתה לא נעלב מהלקוחות? לא אומר להם לא לקנות אצלך?**
מה פתאום? אני מבין אותם. שם נותנים להם אשראי לשינוש חודשים, וגם איהו צינצנת-דבש במתנה, והם חושבים שהם עשירים גדולים. האיש הקטן, שבא לקנות ברשת-השיווק שכליך קרועת לו, לא יודע שכל מה שנותנים לו גובים בשכילו כסף.
- **אתה לא יכול לתת אשראי כליך גדול, או לעשות מיבצע?**
לא. אי-אפשר. אם תמצאי בעלי-מכולת שנותן אשראי לידך תר מחודש, סימן שהוא מרמה או גונב.
- **אתה אומר ש"מכולת" זה דבר שתוך זמן קצר ייגמר? לא יהיה יותר?**

חברות-גבייה

- **ככה כולם חושבים. אבל אני בטוח לגמרי שכאשר זה כמעט ייגמר, פתאום זה יחזור כבוס גדול. אנשים יבינו שהארץ הזאת מלאה באנשים שצריכים לקנות במכולת, ולא בסופרמרקט. אנחנו לא עשירים. סופרמרקט על כל המדפים היפים, ואלפי המוצרים הציבועניים, הוא דבר מפתה מאוד. כל אחד, בלי יוצא-ימיה-הכלל, ככל קנייה שלו בסופרמרקט, קונה שלושה רבכים שהוא לא צריך, ובהשכונן הסופי זה עולה כסף שאין לנו.**
- **אתה לא מדבר כמו בעלי-מכולת רגיל.**
אני לא בעלי-מכולת רגיל. אני מהנדס-אנרגיה, שעלה אר-צה ולא ידע עברית, ולכן הלכתי וקניתי לי מכולת, כי להגיד "שני חלב ואחד לחם" למדתי מהר מאוד.
- **אפשר להיות מהמכולת היום?**
לחיות אפשר, אבל לנסוע באוטו לא. או לי אוטו. לא נורא, נכון? (דניאלה שמי)